

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ સાચી સમજ. ...	...(સંઘવી વેલચંદ ધનજી)...	...	...	૫૩
૨ અસ્મિતા. ...	...(મુનિ દર્શનવિજય)	...	...	૫૪
૩ જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદય. ...	...(કલ્યાણભાઈ દલસુખભાઈ ઝવેરી બી. એ.)...	...	...	૫૮
૪ અધ્યાત્મવાદ. ...	...(વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ બી. એ.)	...	...	૬૫
૫ સમવસરણ રચના. ...	...(માસિક કમીટી.)	...	...	૬૮
૬ શ્રી શત્રુંજય તીર્થઉદ્ધાર પ્રબંધ. (આત્મવલ્લભ.)	...	...	...	૬૯
૭ કુમારપાળકૃત રહસ્યાત્મક પદ્યાનુવાદ. (કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ.)	...	...	...	૭૨
૮ વર્તમાન સમાચાર. ...	...	...	...	૭૫
૯ સ્વીકાર અને સમાલોચના...	...	...	...	૭૬

સુધારો.

ગયા બાદરવા માસના અંકમાં સમવસરણ રચનાવાળા લેખમાં પા. ૪૮ નીચે પ્રમાણે સુધારી વાંચવું.

લીટી ૯ ચૌરસ પાસે પુર્ણ વિરામ મુકી વાંચવું.

લીટી ૧૦ મૂળમાં પ્રથમને બદલે મૂળમાં જાડી હોય.

લીટી ૧૪ ૨૬૦૦ ધનુષની મણિપીઠ ને બદલે ૨૬૦૦ ધનુષ ' મધ્યપીઠ ' છે.

લીટી ૧૬ અનુક્રમ અંતરને બદલે કુલ અંતર.

લીટી ૧૮ ભગવાનના સિંહાસનને પણ ૧૦૦૦૦ પગથીયા હોય છે તેને બદલે તેને પગથીયા હોતા નથી પરંતુ મણિપીઠથી પગથીયા હોય છે.

સુચના—આ માસિકમાં આવતા લેખો માટે તેના લેખક જવાબદાર છે અને તે માંહેની હકીકત માટે અમે સમ્મત જ હોઈએ તેમ માનવાનું નથી.

(માસિક કમીટી.)

ભાવનગર ધી “ આનંદ ” પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં—શાહુ ગુલાબચંદ લલિતભાઈએ બાંધ્યું.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે શ્રીરમ્ ॥

યદુત મો મદ્રાઃ સદ્ધર્મસાધનયોગ્યત્વમાત્મનોઽભિલષદ્ધિર્ભવ-
દ્ધિસ્તાવદિદમાદૌ કર્તવ્યં ભવતિ યદુત સેવનીયા દયાલુતા ન
વિધેયઃ પરપરિભવઃ મોક્તવ્યા કોપનતા વર્જનીયો દુર્જનસંસર્ગઃ
વિરહિતવ્યાલીકવાદિતા અભ્યસનીયો ગુણાનુરાગઃ ન કાર્ષા
ચૌર્ધ્વબુદ્ધિઃ ત્યજનીયો મિથ્યાભિમાનઃ વારણીયઃ પરંદારાભિલાષઃ
પરિહતંવ્યો ધનાદિ ગર્વઃ ।

તતો મવિષ્યતિ ભવતાં સર્વજ્ઞોપજ્ઞ સદ્ધર્માનુષ્ઠાનયોગ્યતા ॥

ઉપમિતિ મધ્યપ્રપચ્છા કથા-સત્તમ પ્રસ્તાવ.

પુસ્તક ૨૮ } વીર સં. ૨૪૧૬. અશ્વિન. આત્મ સં. ૩૧. } અંક ૩ જો.

સાચી સમજ.

સમજાય જો ! સમજાય જો ! સમજાય !! સાચો માર્ગ આ,
નિશ્ચય જવાનું એકલા છોડી સકલ સંસર્ગ આ;
નિજ દેહ નારી સાથ સહુ પરિવાર રિદ્ધિ સર્વ આ,
ઉપભોગ યોગ્ય વિના અહીં રહેશે પશુ તાત્પર્ય આ. ૧
માનવ પશુ મૂર્કેલ ! મૂઝિદાર !! સૂચન શાસ્ત્રનું,
“યોગી વિહારી માર્ગના મળવું કઠિન સત્પાત્રનું,”
કર શોધ એ સત્પાત્રની ખાજ હજી છે હાથમાં,
“ચૈતન્ય જડતા ભેદને સમજાવે વર્તન સાથમાં.” ૨
જડ વાસનાના પાસમાં કિમ્મત જીવનની ના કરી,
રજીયો છતાં સુખ લેશ ના એ ચિત્ર નિહાળો ફરી;
“નિજ આત્મવત પ્રાણી સકલ” સિદ્ધાન્ત સાચો માનીને,
ઉતારીએ આચરણમાં શરણે રહો સદ્ગુણીને. ૩

વેદચંદ્ર ધનજી.

અસ્મિતા.

મ જેમ અજ્ઞાનતાના પટલા વધારે ઘાટા હોય છે તેમ તેમ સત્યની જ્યોતિ વધારે મંદ મંદ પ્રકાશે છે. એ અજ્ઞાનતાના પટલા દૂર થાય અને સત્યનો પ્રકાશ જળહળે એ વિકાસ પદ્ધતિનું આદ્ય-અતિમ અંગ છે. એક બાળકની બુદ્ધિમાં જગતની વસ્તુ પ્રત્યે જેટલી અજ્ઞાનતા હોય છે તેટલોજ પોતાના અનુભવગામી વસ્તુની હયાતી હોવાનો સંચોટ દાવો હોય છે અને તે જેમ જેમ પ્રવાહમાં ઘડાનો જાય છે તેમ તેમ પે.તે જે વસ્તુને માનતો ન હતો તે વસ્તુની પણ હયાતી હોવાનું કદપી શકે છે. શિશુના જીવનોદ્ધાસમાં કામવાસના એ હરાયા ઢોર જેવી અપ્રસ્તુત વસ્તુ છે બદકે તેનું અસ્તિત્વ ન કંપે તો પણ આત્મી શકે છે, પણ યુવાનીનો વેગ એ નવન સત્યને કાનબુટ્ટી પકડીને કબુલ કરાવે છે અને સાઠ વર્ષ પહેલાનો તેજ બાળક આજે વૃદ્ધ પદની વેદીકા ઉપર બેસીને અનેક અનુભવોની તાલીમ લીધા પછી તે છે તે છે અને એ પણ છે એમ નિશ્ચયાત્મક કથન પ્રક્ટી શકે છે એટલે તેને એક દિવસે જે વસ્તુ હોવાનો અવિશ્વાસ હતા અત્યારે તેજ વસ્તુની હયાતી માટે તેનું અંતઃકરણ સાફ સાફ સાક્ષી પુરે છે.

આપણે એ તારવી શકીએ છીએ કે અપાર જગતના દરેક પદાર્થો બે દિશા વાળા છે. રાત્રી અને દિવસ, નર અને માદા, પંડિત અને મૂર્ખ, આ બંને પદાર્થો જેટલા વિરોધી છે તેટલાજ સહજાવી છે અને તેટલાજ પ્રાચીન છે. આત્મિક વિકાસમાં પણ આવીજ અસ્તિ નાસ્તિ છે, નથીના દ્વૈતની ભાંજગડ છે જે દ્વૈત ભાવના શાબ્દિક વિશ્વને અન્યોન્યની અપેક્ષા દૂર કરતા “આસ્તિકતા” અને “નાસ્તિકતા” એમ બે વિભાગમાં વહેંચી નાંખાય છે.

જીવ છે, તેના સંસ્કાર વિધાતા, સ્વ સામર્થ્યથી પ્રેરાતા નિર્જીવ પૂણ્ય-પાપ છે, સ્વર્ગ છે. નર્ક છે, ત્રૈલોકીક ચેતનાવસ્થા છે, આ વિશ્વરિયતિ અનાદિ-અકળ છે. આ પ્રમાણે બધું અસ્તિ અસ્તિ છે-છે એમ કહેવું તે આસ્તિકતાનું પ્રાચીન લક્ષણ છે. જે વિચારોના વાતાવરણમાં અપેક્ષાવાદ કે સ્વાદ્વાદના પાયા મંડાયા છે.

જીવ નથી, પૂનર્જન્મ નથી, જે છે તે અત્યારે મળ્યું તેજ છે આ વિચારમાળા પૂર્વકાલીન નાસ્તિકવાદના મૂળ રૂપે છે જે મૂળ અકલ્પ્યકાળથી રોપાયેલાં છે.

અસ્મિતા .

૫૫

બીજી બાબુ વેદ-ઉપનિષદોના પ્રારંભકાળમાં દૃષ્ટિકોણ રચાવી એ તો અનેકધા નો સદાસિત નાસ્તિ નાસ્તિ શબ્દોનો છૂટથી ઉપયોગ થયો છે, જેની પૂર્ણ ભૂમિકામાં આગળ વધવાને અશક્ત નિવડેલા પામર પંડિતોના અધુરા વિજ્ઞાનથી નાસ્તિકતાના પડછંદા ભેરદાર બન્યા છે.

આધુનિક સાક્ષરો પણ આજ નિમિત્તનું મેરાઇયું કરીને ખુદ શંકરાચાર્યના ખુદિ પ્રગટ્તમાંજ પ્રચ્છન્ન બૌદ્ધ ભાવનું પ્રતિબિંબ હોવાનું માને છે.

નાસ્તિકતાના સમર્થ સંરક્ષકો બાંકીઓ વામનાનીઓ અને બી-1 બી-2 કહીએ તો વીસમી સદીના આઠા ડનરા ગણના મનુષ્યો છે. જેમ નકટો નાક ન ગણે, પાવૈયો પુરુષ ન સ્વીકારે તેમ તેઓ પણ પાપ પુણ્યની જાળમાં ગણાતા નથી. તેઓ માત્ર માને છે કે સુખં સુખે ખા, પી, માણ અને લોગવ.

વર્તમાન યુગમાં નાસ્તિકતામાંથી નવાંગ વેષધારી પ્રતિબિંબ સ્વરૂપે એક નવિન સમૂહનો જન્મ થયો છે જેનું નામ છે “ અસ્મિતા ”

અસ્મિતા એટલે કાંઈક વિશેષ 11-ક્ષણિક વિધાન અને જેમાં “ નિડરતા ” મુખ્ય છે એવું કલ્પનાતત્ત્વ.

આધુનિક જીવનની ધૂનમાં હોડનાર કે વીસમી સદીના નવત્રકથાકાર અસ્મિતાનો અરૂણોદય નર્મદથી મ નથે. કેમકે તે પડેલાંના મનુષ્યોએ પેતાની વાણીમાં નર્યો મૃત્યુ ભય ખડો કર્યો છે જ્યારે નર્મદે નવત્રયુગ પ્રવર્તક બની સંસારની મોજ માણવાનો પાઠો પ્રરૂપ્યા છે.

કવિ નર્મદને નવયુગ પ્રવર્તક ઠરાવવો હોય કે દેવપૂર્ણ મનાવવો હોય એ ગમે તેમ હોય પરંતુ આ શબ્દના ધ્વનિ (છાં) થી તો નર્મદના વાક્યોનાં ઉપરોક્ત અસ્મિતાના સૂત્રો છે એમ એકંદરે ઠોકી એસારવાનું લક્ષ્ય તો છે જ.

બટુમાઈ તો આ પાટલે દુનૈ લાલ મુન્શીને જ એસારે છે પણ આ કાળા ટાઇપો કેટલે અશે સફળ છે તે તો ઉતાવળા સ્વભાવથી જ કહી શકાય.

“ વર્તમાન પરિસ્થિતિને વળગી રહેવું, આગળ-પાછળની ચિંતા વર્જવી, આગળ પાછળ કે છે આ વિચારોમાં મૂર્ખાઈની સુગ લેવી, મૃત્યુની શબ્દ જાળથી ત્રાસવું નહીં. પૂનર્જન્મની ગડમથકમાં લેળુ પકવવું નહીં અને આ ભવ મીઠો પરભવ કોણે દીઠો ” આ અસ્મિતાભાવના વ્યાપક લક્ષણો મનાય છે.

પ્રથમ આ લક્ષણોની સત્યતા તપાસીએ. જે ઉપરોક્ત લક્ષણોને સત્ય કોટિમાં મુકીએ તો પોતાના જીવનમાં માત્ર રમણી રસને છુટનારા પામર વાસનાવાળા

૫૬

શ્રી આત્માનંદ મહાશય

એશઆરામ માટે મનુષ્યાના લોહી તરસ્યા, અન્યાયની લાકડીથી કેર વર્તાવનારા, શોખને ખાતર નિર્દોષને રેંસનાર તથા કૂરતાના પ્રતિનિધિરૂપ મહાંધ રાજવીઓ અમલદારો અઘ્લાઉદ્દીનો મહુમદ ગીજનીઓ અને નાદિર બિરાદરોને આપણે ઉચ્ચ અભિલાષાના અધિષ્ઠાપકો તરીકે પૂજવા જોઈએ, પણ સખેદ માનવું પડે છે કે સામાન્ય જનતાની વાતો હર રહી, માત્ર એક બાળકનું હૃદય પણ એ ભાવનાની હદમાં જ મક્કતાં અચકાય છે એના નામ સાંભળી સૌ કોઈ મનસ્વીનો અંતરાત્મા કમકમી ઉઠે છે.

વેશ્યાઓ પણ પ્રસ્તુત લાક્ષણિકની કસોટીમાં દૃષ્ટિથી વધારે સ્વતંત્ર મનાય છે. જાણે ઉપરોક્ત કોટિની અસ્મિતાનું મિશન. પરંતુ એ મૈયાનું નામ સાંભળતાં સહૃદય ગામડીઓ પણ થંભી જાય છે.

તો શું ? અસ્મિતાના આ લક્ષણોને યથાર્થે કક્ષામાં મૂકી શકાય ? કેમકે તે નાસ્તિકતાના સીદ્ધી રીતે-ઉછીતા લીધા હોય એવો સ્પષ્ટ આભાસ થાય છે તો પછી તે લક્ષણો અસ્મિતાના પણ યથાર્થે લક્ષણો કેમ બની શકે ?

હું તો આ લક્ષણોને તદ્દન અપૂર્ણ અધુરીઆં અણુધડના આથર જેવા માનું છું, કેમકે “અસ્મિતા” શબ્દજ એમ ધ્વનિત કરે છે કે “આવતી કાલનો વિચાર કરવો એ પણ નમજાઈનું જ પડણું છે, તો પછી આખા ભવનો વિચાર કરવો શા માટે ? બસ, વર્તમાન પળને જ આ સેકંડનેજ વળગી રહેવું એજ સાચી અસ્મિતા છે એજ આસ્તિકતા નાસ્તિકતાથી નિરાળી ભાવના સૃષ્ટિ છે ” બાકી તો જેમ જેમ તર્કણને ભવિષ્યવાદના બોળ નીચે દાબીએ છીએ તેમ તેમ આસ્તિકતા કે નાસ્તિકતાના દોરમાં ઘસડાતી જાય છે.

આ ઉપરથી એ નિતાંત તારવી શકીએ છીએ કે ભવિષ્યનો વિચાર કરવો એ અસ્મિતાની ન ગી ધૂષ્ટતા છે.

સીમાડે પડેલો મહાશય-ખુદારવટીઓ જેમ બાવું પીવું અને બાલગ્રન્થાંને રમાડવા તેને નિરૂપયોગી માને છે તેમ અસ્મિતાના વ્રત ધારીને નારીપૂજન અને ધન સંચય પણ નકામા ભાસે છે. અસ્મિતાના સામ્રાજ્યમાં આવશ્યક વસ્તુથી પોતાનું કાર્ય સાધવું અને નિરૂપયોગી થતાં તેજ વસ્તુનો ત્યાગ કરવો, આવી રીતે દરેક વસ્તુનો સ્વીકાર અને ત્યાગ સુલભ છે. સ્ત્રીઓ પણ આજ કોટિની વસ્તુ છે તો પછી સ્ત્રી એ સર્વદા પૂજ્ય છે, અતિશય આરાધ્ય છે, આ ભાવનાને આસ્તિકતાની આછી છાયા પડે તોજ ઈષ્ટ માની શકાય. અર્થાત્ અસ્મિતામાં ભવિષ્ય કાલીન વિચારની અપેક્ષાએ સ્ત્રીનું સ્થાન મૃગજળ જેવું છે.

અસ્મિતા.

૫૪

ભવિષ્યમાં તવંગર થવા માટે ધનની પાછળ મચી રહેવું એ આસ્તિકતાની અનોખી આભડછેટ છે.

રોગથી નાસભાગ કરવી, રોગની ચિંતાથી પ્રાપ્ત લોગોને ત્યાગ કરવો, કચવાટથી ઇચ્છાનિરોધ કરી સંતોષ વાળવો અને સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કહીએ કે આડકતરી રીતે મૃત્યુથી દૂર રહેવા પ્રયત્ન કરવો, મૃત્યુકારક નિમિત્તોથી ચેતતાં રહેવું આ એક પ્રકારની આસ્તિક સ્વભાવમાંથી ઉતરી આવેલ મનોવૃત્તિ છે.

મૃત્યુ જીત્યું છે એમ કહેવું તે સ્હેલ છે, પણ લક્ષ્મી-લીલા-પત્ની-મોટર-મીલકતને કોઈ લુટે તો પોતે મૈન રહે. માત્ર શેખી કરે તો પોલિસની સહાય માગે. મૃત્યુજય મંત્રનો આજ ખરો અધિકારી કે ?

કોઈ પોતાને લુટવા કે મારવા આવે તો તો બિચારી અસ્મિતાની ભાવનાજ લુટાઈ જાય છે. અસ્મિતા યુગ પ્રવર્તક જ આ પ્રસંગે સામાને “ભાઈ સાહેબ” ના વિશેષણોથી વધાવે, સાથે સાથે પોતાની ભૂલની જાહેર માફી માગે. મૂર્ખાઈની લેખિત કરગરી આપે, પછી કદાચ જોર કરે તો કાયદાની કલમ શોધતાં માથું ખંજોળવા પુરતુંજ. અથવા સાચા અસ્મિતાનિષ્ઠને હેરાન કરવા, અસ્મિતાભાવથી બ્રષ્ટ કરવા કોરટનું શરણ લેવામાંજ. આ બંનેમાં અસ્મિતાનો લાયક વિધાયક કોણ ? લુટારો કે લુટાએલો ? જરૂર આ પ્રશ્ન અસ્થાને છે એમ નથી પણ સમર્પક છે, ગૂઢ છે.

દુકમાં કહી શકાય કે આ અણુ ઉકેલ કોયડામાં તો આસ્તિકતાનાજ ગેળી પડછંદા છે.

અસ્મિતાના પ્રવર્તકને ધન કુટુંબ કે સ્ત્રીનું મમત્વ હોવું ન જોઈએ. આદ્ય શરીર ઝાળું છે, ધોળું છે, ગભાડું છે, કર્કશ છે, અક્કડ છે એવો દેહમોહ નજ જોઈએ. તેને તો જોઈએ માત્ર ખરો આનંદ ! આનંદ !! અને આનંદ !!!

લી૦ મુનિ દર્શનવિજય.

૫૮

આં આત્માનું પ્રકાર.

જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદય.

(ગતાંક પ્રથમના પાના ૧૪ થી શરૂ.)

સમાજ જ્ઞાતિ
કુટુંબ અને
વ્યક્તિ.

વ્યક્તિનો કુટુંબમાં સમાવેશ થાય છે, કુટુંબ એ જ્ઞાતિનું અંગ છે અને જ્ઞાતિ એ સમાજની એક પ્રકારની સરથા છે. જ્ઞાતિ કુટુંબ અને વ્યક્તિ ઉપર કેટલોક કાળુ અને સત્તા ધરાવે છે અને તેવીજ સમાજ એ જ્ઞાતિ ઉપર સારસાધ લોગવે છે. વ્યક્તિ ઉપર આથી કેટલીક બેડીઓ પડે છે અને તેથી વ્યક્તિ સ્વતંત્રતાના મુખ્ય સિદ્ધાન્તોને હાનિ પહોંચે છે કેટલીક વાર તો પોતાના અંતઃકરણના ફરમાનોને પાછળ મુકી જ્ઞાતિમંદનોને તાબે થવું પડે છે, અને તાબે નહીં થનારનો કેટલીક જ્ઞાતિ બલિષ્કાર પણ કરે છે, આજ કારણને લીધે જ્ઞાતિને વ્યક્તિ અને કુટુંબ પ્રત્યે કેટલીક જવાબદારીઓ અને જોખમદારી રહેલી છે. કુટુંબહિત અને રક્ષણ કરવાનું જ્ઞાતિ માટે જરૂરનું છે. તેના મુખ અને હુઃખ વળતે તેને યોગ્ય મદદ આપવી પડે છે. આથી વ્યક્તિ અને કુટુંબ જ્ઞાતિ તરફથી લાભ અને ગેરલાભ મેળવે છે. જો વ્યક્તિ કે કુટુંબમાં બહુ સામર્થ્ય હોય તો તે જ્ઞાતિ ઉપર પોતાની લાગવગ ચલાવી શકે છે અને તેના વિચારો જ્ઞાતિ અહણ કરવા તૈયાર થાય છે. આમ એક બીજા ઉપર દરેક જણ રાજ્ય ચલાવે છે, બહુ જ્ઞાતિઓ મળી સમાજ થાય છે. જ્ઞાતિ એ સમાજનું અંગ છે. સમાજનાં સામાન્ય નિયમોને અનુસરી જ્ઞાતિ તેના ધારા નિયમોમાં કેટલોક ફેરફાર કરે છે. જ્ઞાતિના કેટલાક ફેરફારો સમાજ ઉપર પણ અસર કરી શકે છે. આ રીતે સમાજ એ જ્ઞાતિઓનું સમ્મેલન છે. હિંદુસમાજની કેટલીક જ્ઞાતિઓના ઘણાખરા રીતરિવાજો અને ધારા નિયમો એક સરખા અને સામાન્ય હોય છે. સમાજ સુધારણાનો આધાર જ્ઞાતિ કુટુંબ અને વ્યક્તિના ફેરફારમાં સમાવેલો છે તે આપણે હવે પછી વિચારીશું.

આપણું હાલનું સાંસારિક જીવન વિષમય અને અસંતોષી બન્યું

* નોટ—ઉપરોક્ત વિષય અમદાવાદ વીશા ઓમવાળ જ્ઞાતિ માટે માંગવામાં આવેલ નિબંધ છે, જેના લેખક કલ્યાણભાઈ દલસુખભાઈ ઝવેરી ખી. એ. છે. જે વર્તમાન કાગળી જ્ઞાતિઓ માટે ઉપયોગી બાણી લેખક મહાશયનો ઉપકાર માની પ્રસિદ્ધ કરવા રાજ લખ્યે છીએ.

(માસિક કમીટી.)

જ્ઞાતિ અને તેના ઉદય.

૫૯

જે. જ્ઞાતિમાં અશાંતિ અને અંધાધુંધી નજરે પડે છે. આપણા સાં- થોડીજ નાતોમાં તેના ધારાઓ અને રીતરિવાજોનો પુરેપુરો સારક જીવન અમલ થાય છે. જ્ઞાતિ બંધારણ આને લઈને શાથલ અને ઉપર જ્ઞાતિની મોળું પડયું છે. ધારાઓ પણ નિર્માદ્ય અને કીંમત અસર. વિનાના લેખાય છે. આથી આપણાં સાંસારિક જીવનમાં પણ કેટલોક અંશે શિથિલતા આવી છે. કેટલાક કાયદાઓ આપણે સભા ખમ્યા વિના તોડી શકીએ છીએ અને તે કાયદાઓનો અનાદર કરવામાંજ મોટાઈ સમજાય છે. જો આવા પ્રકારના કાયદાઓ રાખવા હોય તો તેનો યોગ્ય રીતે અમલ કરાવવો; નહિ તો તેને દૂર કરવા જરૂરના છે, કારણકે કાયદાઓ તોડવામાં જો મોટાઈ મનાતી હોય તો તે કાયદાઓની અગત્ય પણ કશી નથી. નામની મોટી કચ્છા પોથી રાખવાથી કાંઈ પણ લાભ થવાનો નથી. યોગ્ય બંધન હોય તો જ તેનો સારી રીતે લાભ થઈ શકે છે, નહીં તો વિશેષ હાનિ કરે છે. સુધારાના વાતાવરણે વ્યાજબી રીતે જ્ઞાતિ બંધારણમાં કેટલાક ગાબડાં પાડ્યાં છે અને તેને રીપેર કરી જ્ઞાતિ બંધારણ મજબુત અને આદર્શ મય બનાવવું જરૂરનું છે. જ્ઞાતિના જુદમી અને ગેરવ્યાજબી કાયદાઓનો આશરો લઈ જ્ઞાતિમાં કેટલાક ગુન્હા અને પાપ કરવામાં આવે છે; જ્ઞાતિબંધુઓ ઉપર કેટલોક અત્યાચાર અને ક્રૂરતા વાપરવામાં આવે છે. આ કારણને લીધે આપણા જીવન ઉપર ઘણી ખરાબ અને ન હમ્મણવાળો અસર થાય છે. આપણી નીતિ અને આચાર વિચાર વખોડવા લાયક બને તો નવાઈ જેવું નથી. માટે આમાં કેટલોક સુધારો કરીશું તો જ આપણું જીવન સુધરશે અને જ્ઞાતિ ઉદય બની શકશે.

જ્ઞાતિમાં પેઢેલા કેટલાક સહાઓ નાબુદ કરવા કેટલાક તરફથી બંડ ઉઠાવવાની પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરવાનું સૂચન થાય છે. મકા- જ્ઞાતિ સુધાર- નને પેઢેલાં ગાબડાં માટે તેને તોડી પાડવાનો ઉપદેશ થાય છે. ણુનો માર્ગ. રીપેર કર્યા પછી તેની કેવી સ્થિતિ રહે છે તેની રાહ જોવા દર કાર કરવામાં આવતી નથી. આ નિયમવાળા માણસો પાશ્ચાત્ય સુધારાનો મર્મ જાણ્યા વગર તે સુધારો આપણા દેશમાં એકદમ દાખલ કરી દેવા હમ્મણે છે અને પ્રથમ જ્ઞાતિ બંધારણ તોડ્યાથી જ બીજા સુધારા બની શકશે તેવું કહે છે. પણ ખરી વાત તો એ છે કે જ્ઞાતિના ચાલુ રિવાજો શા ઉદ્દેશથી કરવામાં આવ્યા છે તે ઉદ્દેશો પ્રથમ સંપૂર્ણ રીતે તપાસ્યા પછી જ જ્ઞાતિ સુધારણાનું કાર્ય હાથ ધરવું જોઈએ. હંમેશાં ઉદ્દેશ અને કારણ વગર કાર્ય સંભવતું નથી, માટે સુધારા કરવા પેઢેલાં ઉદ્દેશો નક્કો કરવા એ ખાસ અગત્યનું છે. આપણા શાસ્ત્રોમાં અંતરાલ જીવનનો ઉદ્દેશ અત્યુક્તમે ધર્મ અર્થ કામ અને મોક્ષની પ્રાપ્તિ છે. અને

તેથી જ્ઞાતિમાં કોઈ પણ નવો સુધારો દાખલ કરતા પહેલાં આ ઉદ્દેશો કેટલે દરજ્જે તેનાથી સધાય છે તેનો સંપૂર્ણ વિચાર કરવો જરૂરનો છે.

આ હેતુ ક્રેશન અને કપડાંની ટાપટીપથી સધાઈ શકે નહીં એ દેખીતું જ છે. અને તેથી તેવા પ્રકારનો સુધારો તે સુધારો નહીં પણ કુધારો છે. પશ્ચિમના સુધારાનું રજેરજ અનુકરણ કરવું એ આજ કારણને લઈને યોગ્ય નથી. સ્વામી વિવેકાનંદે કહ્યું છે કે: “વિદેશી સમાજોની કાર્ય પદ્ધતિ અહણુ કરવાનો પ્રયાસ નિરર્થક છે. હિંદમાં તે પદ્ધતિ અશક્ય છે અને તે અશક્ય છે એટલા માટે આપણે ઇશ્વરનો આભાર માનવો જોઈએ. આપણે આપણી સમાજને મારી અમળાવી તેનું વિદેશી સમાજમાં રૂપાંતર કરીશું નહીં. અન્ય પ્રજાઓની સંસ્થાઓ પ્રત્યે હું ધૃષ્ટાની નજરથી જોનો નથી. તે સંસ્થાઓ તેમને માટે ઉપયુક્ત છે પણ આપણે માટે નથી. જે વસ્તુ તેમને માટે મીઠાઈની ગરજ સારતી હોય તે આપણે માટે ઝેરની ગરજ કેમ ન સારે? પહેલો પાઠ તો આજ શીખવાનો છે. માટે સુધારકોએ નાશ કરવાની રૂઢિનો ત્યાગ કરી વચલો વ્યાજબી અને યોગ્ય માર્ગ અહણુ કરવાની જરૂર છે. થોડા મતવાળા સુધારાઓ અને ફેરફારો પ્રથમ દાખલ કરવા જોઈએ અને જે ફેરફાર કરવા જતાં લાંબો મતાંતર થતો હોય તે ફેરફારોને તાત્કાલિક મોકુફ રાખી તેને માટે જુના વિચારવાળાઓને સમજાવવા જોઈએ. સુધારણાના માર્ગમાં માંડવાળની પદ્ધતિ ઘણી લાભદાયી છે. ચુસ્ત જુના વિચારવાળાઓ સાથે રહી રફતે રફતે જ્ઞાતિ સુધારણાનું કાર્ય કરવામાં આવે તો માર્ગ ઘણો સુલભ અને સરળ બનશે. આપણા અમદાવાદના પ્રખ્યાત સુધારક રાવબહાદુર લાલશંકરની સલાહ વ્યાજબી જ છે કે; જે કાર્ય કરવાનું છે તે લોકોની સાથે રહીને જ કરવાનું છે, તેમનાથી છુટા પડી જઈ કરવાનું નથી.

વિદાયતની ખાલી રૂઢિઓ દાખલ કરવામાં, ક્રેશનખાઈના ગુલામ બનાવવામાં, કપડાંની મ્હોટી સીલાઈ આપવામાં, ટાપટીપ કરીને આકર્ષક બનાવવામાં, વિના જરૂર શોખની ખાતર દાંલી ખર્ચ ખરો સુધારો કરવામાં, બીસ્કીટ અને ચાહ લેવામાં, ઘરને વિદેશી બિનજરૂરી ચીજોથી શણગારવામાં, કેટ, પેન્ટ, કોલર, ટાઇ પહેરી હાથમાં સ્ટીક રાખી ડાલતાં ડાલતાં ચાલવામાં

અને સાહેબ સલામમાં કાંઈ સુધારો નથી. સુધારો તો એવો જોઈએ કે જેથી આપણે હાલ છીએ તેથી વધુ ચારિત્રવાન નીતિવાન બનીએ. આપણી સુખ સગવડમાં વધારો થાય અને અર્થ વિનાની કેટલીક તકલીફો દૂર થાય. આપણા રીતરિવાજોમાં જે ખરેખર ઢોંગ અને ફારસ સમાન હોય તેને દૂર કરવાં એ ખરેખરો સુધારો છે. પછી તો એક ચીજ હોડી બીજી અહણુ કરવી તેમાં સુધારો

જ્ઞાતિ અને તેનો ઉદ્દય.

૬૧

નથી પણ માત્ર સારા કે નરસા માટે ફેરફાર છે. વળી આપણી જ્ઞાતિમાં હાલમાં જે જે રિવાજો પ્રચલિત છે તે જે વળતે શરૂ થયા ત્યારે તે સમયના સંજોગોને અનુસરી કોઈ પણ ઉદ્દેશને લીધે જ થયા હોવા જોઈએ, તેટલા માટે તે ઉદ્દેશની ખરોખર તપાસ કરી તે યોગ્ય હોય તો તેને સધાય એવી રીતે જ સુધારો થાય તો તે જ કાયમનો રહી શકે. આપણા લોકો સંકુચિત વિચારના છે અને જીનાને ચુસ્ત-પણે વળગી રહેવાની વૃત્તિવાળા છે. તેમને સારાસારનો નિર્ણય કરવા માટે જોઈતી દલીલો અને સમજૂતી પૂરી પાડી ફેરફાર કરવાની અગત્ય બતાવવાની જરૂર છે. આપણે તે સર્વ ખોટું અને પરદેશી તે સર્વ સાફ એ ન્યાય ઉપર સુધારા કરવા જતાં ખરે સુધારો બની શકશે નહીં અને કાયમને માટે ટકી શકશે નહીં. ખરે સુધારો તો સર્વને લાભદાયી અને સર્વમાન્ય બનશે.

કયા કયા સુધારાની જ્ઞાતિમાં જરૂર છે અને જ્ઞાતિમાંથી કયા કયા સહાયો દૂર કરવાના છે તેનો વિચાર કરવાની જરૂર છે. પ્રથમ વિચાર, ચર્ચા અને પછી કાર્ય અને તેનો અમલ સંભવે છે. દરેક જ્ઞાતિમાં સુધારા માટે ચર્ચા. તે સંબંધી વિચારો દર્શાવવા અને ચર્ચા કરવા માટે એક મંડળ હોવું જોઈએ. અને સાધન અને સગવડ પ્રમાણે અમુક સમયને આંતરે સભાઓ ભરવી જોઈએ. તેમાં જે જ્ઞાતિ ઉપયોગી વિષયો હોય અને જ્ઞાતિમાં જેને માટે જોઈ મતભેદ હોય તેને જ્ઞાતિના ધારા બાંધનારી મંડળી ઉપર વિચાર માટે મોકલી આપવાથી જ્ઞાતિના ધારાઓ બાંધવામાં ઘણી મદદ મળી શકશે. આ રીતે દરેક પ્રશ્નની સઘળી બાબતો તપાસી શકાશે અને જ્ઞાતિથી દરેકને પુષ્ટિ આપનારી દલીલો અને રદીયા રજૂ થશે. એથી સારાસારની વ્યાજબી તુલના કરવાનું સહેલું થશે એટલું જ નહિ પણ સંસાર સુધારાની કેટલીક ગુંચો આપણે સહેલાઈથી ઉઠેલી શકીશું. સમાન આચાર વિચારવાળી જ્ઞાતિ પરિષદ રૂપે એકઠી મળી સુધારાઓ દાખલ કરાવવા પ્રયત્ન કરશે તો સમાજને ઘણો લાભ થશે એ નક્કી સમજવું.

સુધારો જ્ઞાતિમાં દાખલ કરવાની આપણે ઉપર બતાવી ગયા તે રીત છે એમ નથી, પણ બીજી કેટલીક પદ્ધતિઓ છે તે આપણે હવે જોઈશું. જ્ઞાતિને સંબંધ રાખતા કેટલાક કાયદાઓ-સુધારાઓ સુધારો કઈ રીતે ? રાજ્યના કાયદાથી દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. કેટલાક સમાજ વિચારકો આ રીતે સુધારો દાખલ કરવાની વિરૂદ્ધ છે અને કહે છે કે 'કાયદાથી સુધારો દાખલ કરવાની રીત સાદી છે એટલું જ નહિ પણ જલદી અસર કરનારી છે કારણ કે તેનો અનાદર કરનારને રાજ્ય તરફથી સજા અને આદર કરવા માટે સહાય મળે છે, એ વાત ખરી છે પણ તેથી લોકો ઉપર ઉડી અસર થતી નથી અને

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેટલીક વાર તો કાયદાનો ભંગ કરવાથી થતી સજા પણ ભોગવવા તૈયાર થાય છે. આ રીતના ફરજિયાત કાયદાઓ ગાયકવાડી રાજ્યમાં દાખલ થયા છે અને તેનો ઘણી વાર ભંગ થતો આપણે સાંભળીએ છીએ. વળી ખીજી રીત તો એ છે વ્યક્તિનો સુધારો દાખલ કરી તેને જ્ઞાતિમાં નમુના રૂપે બતાવવો એ છે. સૌથી સારી રીત તો એ છે કે સુધારો કરવાની વૃત્તિને પુરતો ટેકો આપી લોકોના વિચારોને ખીલવવા અને સુધારાની જરૂરીયાત સાબીત કરી બતાવવી. આ રીતે સુધારાઓ દાખલ થવાથી તે ઘણા ઉંડા જશે અને મજબૂત બનશે એટલું જ નહિ પણ લાંબા કાળ સુધી ટકી રહેશે.

જ્ઞાતિનો ઉદય કરવાની અસિદ્ધાપાવાળા ભાઈઓએ પશ્ચિમ દેશના સુધારાના ઇતિહાસનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. અને તેમાં સમાએલા મુખ્ય સિદ્ધાન્તો તારવી જેટલે અંશે આપણા રીતરિવાજોને અને દેશની સ્થિતિને અનુકૂળ હોય તેટલે અંશે તેનો જ્ઞાતિ સુધારણામાં ઉપયોગ કરવાની જરૂર છે. વળી આપણું દેશની પ્રાચીન સંસ્કૃતિનો ખાસ અભ્યાસ કરવાથી આપણી જ્ઞાતિઓના મુખ્ય આશયો અને ઉદ્દેશોને કયા સુધારા માફક આવે અને બંધબેસતા છે તે વિચારવાથી ઘણો લાભ થશે. મુખ્ય ખીનાઓ અને મુદ્દાઓ વિનાતું જ્ઞાન શુષ્ક છે અને સુધારાની ખાલી વાતો કરી અટકી જવું વ્યાજબી નથી. કહેવાતા સુધારકોએ સમજવું જોઈએ કે દુનિયાને સુધારવા પહેલાં કે પોતાના વિચારોની માફક વર્તવાનું કહેતાં પહેલાં પ્રથમ પોતે સુધરવું જોઈએ અને પોતાના વિચારો પ્રમાણે વર્તી દાખલો બેસાડવો જોઈએ. કારણ કે વ્યક્તિનો સુધારો તે સમાજનો જ સુધારો છે. જો મક્કમ અને દૃઢ મનના સુધારકો પોતે કાંઈ વ્યવહારિક કરી બતાવશે તો ખીજા જ્ઞાતિબંધુઓ પોતાની મેળે તેમાંથી યોગ્ય વર્તન કરવાનું શિક્ષણ મેળવશે, આ રીતે સુધારાને જોઈતી સ્ફુર્તિ મળશે. વળી આપણે ગીતાનું વાક્ય જૂલવું જોઈતું નથી. વચ્ચદાંચરતિ શ્રેષ્ઠઃ તત્તદેવેત્તરો જનઃ ॥ શ્રેષ્ઠ પુરૂષો જે કાંઈ કરે છે તેનું ખીજાઓ અનુકરણ કરે છે. આપણા દેશમાં હજુ કેટલીક જ્ઞાતિમાં પૈસાવાળા શ્રીમંતો જ શ્રેષ્ઠ વર્ગમાં ગણાય છે, તે જ સુધારાઓ કરે છે તેનું સામાન્ય માણસો અનુકરણ કરે છે. શ્રીમંતો પોતાના સંજોગોને અનુસરીને સુધારા કરે એ સ્વાભાવિક છે. તે જ સુધારાઓ કરે છે તે કેટલીક વાર જ્ઞાતિ બંધુઓ ઉપર બંધનકર્તા યથા પડે છે અને જ્યારે કોઈ સામાન્ય માણસ નજીવો સુધારો પણ કરી શકતો નથી અને પ્રયત્ન કરે છે ત્યારે કહેવામાં આવે છે કે ફલાણા ફલાણા શેઠ તો આમ નથી કરતા અને તું કેણું કે સુધારો કરવા નીકળી પડ્યો છે. સુધારો કરવાનો ઇલાજો એકલા શેઠીઆઓ કે કેળવાઓએ માટે નથી પણ સાદી સમજવાળા બુદ્ધિશાળી અનુભવી વિચાર-

જ્ઞાતિ અને તેના ઉદય.

૬૭

રકો માટે છે; કારણ કે કોઈપણ સુધારો દાખલ કરનારના ઉપર ઘણી ગંભીર જોખમદારી રહેલી છે. તેમણે પોતાના સ્વાર્થના કે જીજ્ઞાસાના લાભ માટે સુધારો દાખલ નહિ કરતાં આખા જનસમાજને ઉપયોગી સુધારો દાખલ કરવા પ્રયત્ન કરવો. જે મનુષ્ય વિચાર કરવાની શક્તિ ધરાવે છે અને કાર્ય કરવાની કુશળતા અને હિંમત દાખવી શકે છે તે ખરો સુધારક થવાને લાયક છે. આવા લાયક સુધારકો જ્ઞાતિ ઉદય તેમની દ્રાષ્ટ સમીપ રાખી જે કાંઈ કાર્ય આદરશે તેમાં ફેતેહમંદ થશે એ નિર્વિવાદ છે.

જ્ઞાતિ સુધારણાનો માર્ગ અંકિત કર્યા પછી હવે જ્ઞાતિઓમાં ચાલતા કેટલાક કુરિવાજો નાબુદ કરવા પ્રયત્ન કરવાની જરૂર છે. દેખાદેખીથી કાર્ય કરવાની પદ્ધતિને લીધે કેટલીક જ્ઞાતિઓમાં કેટલાક ફેર-જ્ઞાતિમાં કેટલાક કારો કે કુરિવાજો દાખલ થએલા છે અને તે વખતે જરૂરી-યાતને સફળતાથી તરિકે ગ્રહણ કરવામાં આવે છે. પ્રથમ આપણી લગ્ન પદ્ધતિ તપાસીશું તો તેમાં ઘણા ગોટાળા દાખલ થએલા જણાશે. વર કન્યાની ઉમ્મર કે સમાનતાનો વિચાર કર્યા વિના જેમ તેમ લગ્ન કરી દેવામાં આવે છે અને તેથી ઘણી વાર કળેડાં થાય છે. લગ્નની ઉચ્ચ અને પવિત્ર ભાવનાનો ખીલકુલ વિચાર સરખો પણ કરવામાં આવતો નથી. સ્વં વેદ અમૃતલાલ સુંદરજી પઢીયાર લખે છે કે:—“લગ્ન એટલે આ જીંદગીનું સુખ. લગ્ન એટલે જુદા જુદા અર્ધા અર્ધા રહેલા આત્માની એકતા-પૂર્ણતા. લગ્ન એટલે આત્માની ઉન્નતિ કરવાનો રાજ-મર્ગ. લગ્ન એટલે પોતાના સ્વાર્થ તથા પરમાર્થે શીખવાની શાળા. લગ્ન એ જગતની આબાદિ વધારવાનો ઉપાય. લગ્ન એટલે જીંદગીમાં મીઠાશ લાવવાનો કિમીયો; લગ્ન એટલે મહાયજ્ઞ.” આ ઉપરથી આપણે જાણી શકીએ છીએ કે મનુષ્ય જીવનમાં લગ્ન એ નાનીસુની બાબત નથી કે જેમાં સારાસારનો કાંઈ પણ વિચાર કર્યા વિના વરકન્યાને લગ્નની મજબૂત અને કાયમી ગાંઠથી જોડી શકીએ. કેટલીક નાતોમાં તો કન્યાની કે મુરતીઆની એટલી બધી અછત હોય છે કે તેને લીધે કન્યાવિક્રય, વરવિક્રય કે સાટાપાટી કરવામાં કાંઈ પણ હીણપદ મનાતું નથી. તેમાં વળી કન્યાવિક્રય વિશેષ થાય છે. થોડા હજારોની કોથળીઓ ખાતર નાની ઉગતી બાળાઓને તેમના નિર્દય માબાપો પચાસ કે સાઠ વર્ષના આઘેડ પુરૂષો સાથે પરણાવી દે છે. કારણ કે તેઓ જાણીને જ બેઠાં છે કે; “દીકરી અને ગાય, જ્યાં દોરે ત્યાં જાય.” આથી પોતાના માબાપોના સ્વાર્થ અને મૂર્ખાઈ ખાતર બિચારી બાળાઓ ટુંક સમય દુનિયાનું દુઃખ ભોગવી ત્રાસદાયક ભડકાવનારું વૈધવ્ય પ્રાપ્ત કરે છે અને જીંદગી સુધી આશીયાળું અને શાંતિનું રોવરાવનારું જીવન ગાળે છે. વળી આપણા દેશમાં વિધવાઓ વધી પડવાનું

બીજું કારણ બાળલગ્ન છે. સમજ વિનાના બાળકોનાં લગ્નોમાં અને પુતળા પુતળીનાં લગ્નમાં નહિ જેવો ફેર છે એમ કહેવું કાંઈ ખોટું નથી. માબાપો દહાવો લેવાની ખાતર પોતાનાં કુમળાં અને નાનુક બાળકોનું બાવિ જીવન ખાઈ ખનાવે છે. સને ૧૯૧૧ ના વસ્તિપત્રકમાં રજુ થયેલા નીચેના આંકડાઓ તરફ ધ્યાન ખેંચવાની જરૂર છે.

આખા હિંદની ૧૩ લાખ જૈનોની વસતીમાં પંદર વરસની અંદરની ૮૦૬ વિધવાઓ છે. હિંદુ કોમમાં પાંચ વર્ષની અંદરની ૧૪;૭૭૫; ૫ થી ૧૦ વર્ષની અંદરની ૭૭૫૮૫ અને ૧૦ થી ૧૫ વર્ષની અંદરની ૧૮૧૫૦૭ વિધવાઓ છે. એકલા સુખાઈ ઇલાકામાં ૧૦ વર્ષની અંદરની ૧૭૫૮૩ વિધવાઓ છે.

વિશેષમાં આપણી સ્ત્રીઓની શારિરિક સ્થિતિ ઘણી કફોડી થઈ ગઈ છે. બાર વર્ષની કાચી વયે જે બાલિકાઓ માતા અને છે તે દુક જીવન લોગવી “ મરી જાય છે; ” અને તેથી સ્ત્રીઓનું મરણ પ્રમાણે વિશેષ થતું જાય છે માટે લગ્નની વયમાં ફેરફાર કરવાની ઘણી અગત્ય છે. દરેક જ્ઞાતિએ લગ્નની લાયકાત માટેની ઉંમર વધારવી જોઈએ. અને બાળલગ્ન થતાં એટલાવધા દરેક જાતના પ્રયાસો કરવા જરૂરના છે.

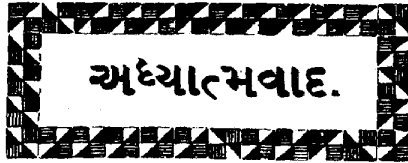
દેખાદેખીથી લગ્ન અને મરણ પ્રસંગે શક્તિ વિના ફરજિયાત જમણુવાર કરવામાં મોટાં ખર્ચ કરવામાં આવે છે. તે બંધ કરાવવાં જોઈએ. હાલમાં ચાલતી સખત મોંઘવારીમાં પણ જમણુવાર કર્યા વિના છુટકો થતો નથી. જે જ્ઞાતિમાં આવાં બંધનો હોય તે દૂર કરવાં જોઈએ. અમદાવાદ શ્રીમાળીની જ્ઞાતિએ એ બાબતમાં ઘણું શુભ પગલું લીધું છે અને શક્તિ હોવા છતાં પણ અમુક સંજ્યાના માણસો કરતાં વધુને જમણુ આપવું નહિ. આનો બીજો નાતોએ ધડો લેવો જોઈએ, વળી જમણુવારની પદ્ધતિમાં પણ કેટલોક ફેરફાર કરવાની જરૂર છે. બાલ પદાર્થોનો હદપારનો બિગાડ અને ગેરવ્યવસ્થા જ્ઞાતિભોજનનોની મીઠાશ ખેંચી લે છે, અને તેમની પ્રત્યે તિરસ્કાર પેદા કરાવે છે.

કેટલીક નાતોમાં એટલો હદપારનો રડવા કુટવાનો અને છાતી કુટવાનો રિવાજ છે કે કેટલીક સ્ત્રીઓ તો ત્યારપછી કેટલોક વખત માંદગી લોગવે છે. કાઠિયાવાડમાં આ રિવાજ ઘણો પ્રચલિત છે તો તેમાં સુધારો કરવાની જરૂર છે. રોજ એ પ્રમાણે રડવા કુટવા કરતાં ધર્મ કથાઓ વંચાય તો ઘણા સારો બોધ થશે અને તે સ્ત્રીઓને સુધારવામાં પણ કાંઈક મદદગાર થઈ પડશે.

આ પછી લેખક મહાશય અમદાવાદની પોતાની વીશાઓશવાલ જ્ઞાતિના સં ૧૯૧૮ ના રિપોર્ટમાં વસતી પત્રક ઉપર ટીકા કરતા જણાવે છે કે ૮૩૭ પુરૂ-

અધ્યાત્મવાદ.

૬૫

વિકુલદાસ મુ. શાહ બી. એ.

(ગતાંક ૫૪ ૫૧ થી ૩૩)

ભારતવર્ષના નવયુવકોએ ઉપર્યુક્ત બાબતોમાંથી બોધલેવો જોઈએ, તેઓને પુરેપુરું સમાધાન થવું જોઈએ કે પ્રમાદિની પાર્થિવ શક્તિની અપેક્ષાએ આધ્યાત્મિક બળનું ઘણું જ મહત્વ છે. આધ્યાત્મિક બળ અનાદિ તેમજ અનંત છે. પરંતુ પાર્થિવ શક્તિ ક્ષણભંગુર તથા દેશકાળને આધીન છે. તે ઇશ્વર તેમજ ધર્મના સુદૃઢ પાયા ઉપર અવસ્થિત નહિ હોવાથી રેતીની દિવાલ માફક તેનો વિનાશ બેલો મોટો નિશ્ચિત છે.

જે પરિસ્થિતિમાં નવયુવકો મુકાયા હોય તેનો તેઓએ સદુપયોગ કરવો જોઈએ અને આધ્યાત્મિક શક્તિ સંપાદન કરવી જોઈએ. એજ શક્તિની આજે ભારતવર્ષને અત્યંત આવશ્યકતા છે. તેઓએ ગંભીર વિચારપૂર્વક એકવાર પોતાનો આદર્શ નક્કી કરી લેવો જોઈએ, તેઓ ભારતની સભ્યતાને ઉન્નતિના શિખર ઉપર લઈ જનાર પ્રાચીન રૂપિઓના અનુગામી બનવાના કે સંસાર-વિનાશકારી માકર્સ, મુસોલિની તથા સ્ટેલીનના ભૌતિકવાદનું અનુકરણ કરવાના ?

હમેશાં રમરણમાં રાખવા જેવી વાત છે કે મેઝીનીના મધુર શબ્દોમાં રાષ્ટ્ર એ એક એવું યન્ત્રવિશેષ છે કે જે દ્વારા તેમાં રહેલી જાતિઓનું કલ્યાણ થાય છે.

પોમાં ૨૯૩ પુરૂષો સહા અવિવાહિત રહે છે “ કેટલીક મોટી સંખ્યાવાળી જાતિઓ કેટલીક શહેરમાંથી નાશ થયાનું કારણ કેટલાક કારણોમાંનું આ પણ મજબૂત કારણ છે. અને પોતાનો જ્ઞાતિ તે રીતે યોગ્ય સુધારો ન કરે તો બહુ ગંભીર પરિણામ થવાના ચિન્હો જણાવે છે. અને કેટલીક જાતિઓના સાંકડા વર્તુલને લીધે અને કેટલાક બંધનને લીધે આખી જીંદગી કુંવારી ગાળવી પડે છે. માટે જે જ્ઞાતિ સાથે રોટી વ્યવહાર છે ત્યાં બેટી વ્યવહાર કરવો જોઈએ અથવા તેવી જ્ઞાતિમાંથી ફક્ત કન્યા લાવવાની છૂટ આપવી જોઈએ. આમ ન થાય તો તેવી નાનો જ્ઞાતિ માટે ભવિષ્યમાં તેના માઠા પરિણામ આવશે. ”

હવે પરદેશ ગમન કરવા માટે જ્ઞાતિએ પણ છૂટ આપવી જોઈએ તે જણાવે છે.

(ચાહુ)

રાષ્ટ્રના નૈતિક મૂલ્યનો એજ એક મૂલ્યમંત્ર છે. પ્રત્યેક દેશ માનવ સમાજનું એક કાર્યાલય છે અને રાષ્ટ્ર તેમાં સમક્ષ એક જીવતું જાગતું કાર્ય છે. રાષ્ટ્રનું જીવન પણ તેનું પોતાનું જીવન નથી. એ તો એક સાર્વભૌમ ધર્મશ્રીય કાર્યક્રમની એક વ્યવસ્થા અને બળ છે. અજ્ઞાન દેશોના પરાક્રમી ધૂર્ત શત્રુઓ ઉપર વિજય મેળવવા માટે માનવસમાજ એક મહાન ચતુરંગી સેના સમાન છે. માનવસમાજની અંતર્ગત જુદી જુદી જાતિઓ એ મહાન સેનાના જુદા જુદા અંગરૂપ છે જેણે પોતપોતાના કર્તવ્યોનું પાલન કરવું જોઈએ, જેટલી સત્યતા તથા તનમયતાપૂર્વક એનું કાર્ય કરવામાં આવે છે તેના પ્રમાણમાં તેને વિજય પ્રાપ્તિ થાય છે.

મહાન ઋષિ મુનિઓની આ પુણ્યભૂમિમાં આપણા કેટલાક નેતાઓ દેશમાંથી ધર્મર તથા ધર્મનો બહિષ્કાર કરી રહ્યા છે એ અત્યંત દુઃખની વાત છે. અમે નવયુવકોને ખૂબ ભારપૂર્વક તથા ગંભીરતાપૂર્વક કહેવા ઇચ્છીએ છીએ કે જો તમે દેશની ચત્કિચિત્ત સેવા કરવા ઇચ્છતા હો, જો તમારા અંતરમાં દેશોદ્ધારની જરાપણ લગની હોય તો તમારે તમારી માતૃભૂમિ ઉપર આવી પડેલા સંકટની ઉપેક્ષા કદિ પણ ન કરવી જોઈએ.

ભારતવર્ષની દેશભક્તિ ધર્મના આધાર ઉપર અવસ્થિત રહેવી જોઈએ, ઋષિ મુનિઓની આ પુણ્યભૂમિએ સંસારને દિવ્યાલોક પ્રદાન કરવાનું ગૌરવ પ્રાપ્ત કર્યું છે. હમેશાં સ્મરણમાં રાખો કે ભારતવર્ષ સમક્ષ એક મહાન કાર્યક્રમ, એક પવિત્ર કર્તવ્ય, એક ગંભીર જવાબદારી આવી પડેલ છે અને તેનો મોટો ભાર કેવળ તમારી ખાતર નહિ પણ સમસ્ત સંસારના કલ્યાણાર્થે છે.

આપણી દેશભક્તિ કેવળ લાંબી લાંબી વાતો કરવામાં સમાપ્ત ન થવી જોઈએ. પરંતુ તે શાંત, વીરતાપૂર્ણ તથા આધ્યાત્મિક જ્યોતિ વડે પ્રજ્વલિત થવી જોઈએ, આપણા લોકોનું કર્તવ્ય છે કે એવા પ્રકારનું અદ્ભુત નૈતિક તથા આધ્યાત્મિક બળ પેદા કરવું કે જેને લઈને કેવળ આપણી માતૃભૂમિ જ નહિ, પરંતુ સમસ્ત સંસાર નવજીવન પ્રાપ્ત કરે. સંસાર કે જે આજે ભૌતિકવાદમાં તટ્ટીન બની ગયો છે.

ઇટાલીનો ઉદ્ધાર કરનાર મૈઝીનીએ ત્યાંના નવયુવકોને મૌતસાહિત કરવા માટે જે દેશભક્તિ પૂર્ણ પ્રજ્વલિત શબ્દોનો પ્રયોગ કર્યો હતો તે જાણવા જેવા છે. તેણે કહ્યું હતું કે “અંધુઓ, તમારી માતૃભૂમિને ચાહો, એજ આપણી જન્મભૂમિ છે. માતૃભૂમિના આ મંદિરમાં પરમાત્માએ એક મહાન પરિવારની સ્થાપના કરી છે. તેના ઉપર આપણને પ્રેમ હોવો જોઈએ અને આપણે તેનો પ્રેમ પ્રાપ્ત કરવો જોઈએ. આપણને તેની સ્થિતિનું જ્ઞાન હોવું જોઈએ અને તે આપણી સ્થિતિ બરાબર સમજે. બસ, તે મહાન પરિવારની સ્થાપનાનો એ એક ઉદ્દેશ છે.” આપણે જો મૈઝીનીના જ શબ્દોની પુનરાવૃત્તિ કરીએ તો કહી શકીએ કે, તમારા દેશ

અધ્યાત્મવાદ.

૧૭

તરફ પ્રેમ રાખો. તમારા દેશના પરંપરાગત ઇતિહાસનું ગૌરવ સમજો અને માનવ-સમાજનું ભલું કરવા માટે હમેશાં કટિબદ્ધ રહો. આપણા ઋષિઓએ આપણને બોધ આપ્યો છે કે 'પ્રેમ' એક દિવ્ય હથિયાર છે જેના બળથી આપણે સમસ્ત સંસાર પર વિજય પ્રાપ્ત કરી શકીએ છીએ. આપણા વિજય પ્રેમથી પરિપૂર્ણ હોવો જોઈએ. ઇશ્વરપ્રત્યે પ્રેમ, ધર્મપ્રત્યે પ્રેમ, દેશપ્રત્યે પ્રેમ અને માનવ સમાજ પ્રત્યે પ્રેમ અને જ્યાં જ્યાં મનનાં તરંગો ઘોડે ત્યાં ત્યાં સર્વત્ર પ્રેમ બંહેવો જોઈએ, ભારતીય જીવનનો એજ આદર્શ છે અને એ આદર્શને આપણા મહર્ષિઓએ આપણી સમક્ષ મૂક્યો છે.

દેશભક્તિનો અર્થ શુદ્ધ પ્રેમ છે, એ પ્રેમ પવિત્ર તેમજ સ્વાર્થશૂન્ય હોય છે, સત્ય તેમજ ન્યાય તેનો આધાર છે. તેનો આત્મા પોતે જ પરમાત્મા છે. ધર્મ તેનું શરીર છે અને જનતા એની જીવી જીવી ઇન્દ્રિયો છે. સાચા દેશભક્તનું હૃદય પ્રેમભાવનાથી છલકાઇ જાય છે. તેનું પ્રેમપૂર્ણ હૃદય કોઈએક દેશ અથવા રાષ્ટ્રને માટે નહિ, પરંતુ સમસ્ત સંસારને માટે ખુલ્લું રહે છે. એટલા માટે જ આપણા નવ-યુવકો ભૌતિકવાદની વેદિ ઉપર પોતાનું બલિદાન આપી દે એ લેશ પણ ઇષ્ટ નથી, મેઝીનીએ પોતાના નવયુવક મિત્રોને સૌની સાથે દયાબુધ્ધિ વર્તવાનું કહ્યું હતું, એ ઘણીજ ઉત્તમ વાત છે. અત્યંત દયાળુ બનીને માનવ-સમાજની સેવામાં પોતાનું સર્વસ્વ સમર્પણ કરી દેવું જોઈએ. ભારતવર્ષ દેશભક્તિનો કેવો અર્થ કરે છે એ વાત પ્રત્યક્ષ સિદ્ધ કરી આપીને આપણે જગતને આશ્ચર્યચકિત કરી દેવું જોઈએ. આપણે આપણા દેશ પ્રત્યે પ્રેમ રાખવો એટલું જ નહિ પણ બીજા દેશો તરફ પણ તેવો જ પ્રેમ રાખવો જોઈએ. દેશભક્તિના એ વાસ્તવિક અર્થ પાસે આપણે હમેશાં શ્રદ્ધાપૂર્વક આપણું મસ્તક નમાવવું જોઈએ અને એ ભાવનાયુક્ત દેશ-ભક્તિની પવિત્ર મૂર્તિથી આપણું હૃદય-મંદિર હમેશાં આલોકિત રહેવું જોઈએ.

યુવાન બંધુઓ, ઉઠો, કુંભકર્ણી નિદ્રાનો ત્યાગ કરો. સંસારભરમાં અધ્યાત્મવાદની વિજયપતાકા ફરકાવવાને તૈયાર થઈ જાઓ. મહાત્મા બુદ્ધે જે રીતે કામદેવને પરાસ્ત કર્યો તેમ તમારી સાધના દ્વારા તમે પણ ભૌતિકવાદને પરાજીત કરો. માતૃભૂમિનો અંતિમ ઉદ્ધાર તમારા જ હાથમાં છે. એ ઉદ્ધાર પર આખા જગતની દૃષ્ટિ લાગેલી છે, ભારતવર્ષના ઉદ્ધારની પ્રત્યક્ષ મૂર્તિ આપણી સન્મુખ ઉભી છે. અંતરાત્મામાંથી એજ આશયનો સ્પષ્ટ પ્રતિધ્વનિ સંભળાય છે. એટલા માટે ઉઠો, જાગો અને પરમાત્મામાં તેમ જ તમારી શક્તિમાં વિશ્વાસ રાખો. જો ભારતવર્ષ અને તેના આદર્શ પ્રત્યે, રૂષિ મુનિઓ તેમજ તેના ઉપદેશો પ્રત્યે તમે અચલ શ્રદ્ધા રાખશો તો છેવટે વિજય તમારો જ છે. (સંપૂર્ણ.)

૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સમવસરણુ રચના.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૪૮ થી શરૂ.)

હવે ગઢ પર ચડવાના પગથીયાનું વર્ણન કરવામાં આવે છે—પ્રથમ ગઢમાં જવાના જમીનથી ચાંદીના ગઢના દરવાજા સુધી દશ હજાર પગથીયાં છે અને દરવાજાની પાસે જવાના ૫૦ ધનુષની સમપ્રતર જમીન છે. બીજા ગઢ ઉપર જવાને માટે ૫૦૦૦ હજાર પગથીયાં છે. દરવાજા પાસે ૫૦ ધનુષનો સમપ્રતર આવે છે. ત્રીજા ગઢપર જવાને ૫૦૦૦ પગથીયાં છે અને તે જગ્યાએ ૨૬૦૦ ધનુષનો પીઠમધ્ય છે, તે પીઠથી ભગવાનના સિંહાસન સુધી જવાના દશ હજાર પગથીયાં છે.

સમવસરણુના દરેક ગઢને ચાર દરવાજા છે અને દરવાજાની આગળ ત્રણ ત્રણ પગથીયાં છે. સમવસરણુના મધ્ય ભાગમાં જે ૨૬૦૦ ધનુષનું પીઠ પૂર્વે કહેલ છે, તેના ઉપર અશેહ ધનુષ લાંબો પહોળો અને તીર્થંકર ભગવાનના શરીર પ્રમાણ ઉંચો એક મણિપીઠ નામનો ચાતરો છે કે જેના ઉપર ધર્મનાયક તીર્થંકર પ્રભુનું સિંહાસન રહે છે; તેમજ જમીનના તળીયાથી તે મણિપીઠના ઉપરના તળ સુધી અઢી કોસ (પૃથ્વીથી અઢી કોસ) સિંહાસન ઉંચું હોય છે. કારણ કે $૫૦૦૦ \times ૫૦૦૦ \times ૧૦૦૦૦$ એ રીતે વીસ હજાર પગથીયાં છે, જે દરેક એક એક હાથ ઉંચા હોવાથી ૫૦૦૦ ધનુષ-અઢી કોસ થાય છે.

હવે અશોક વૃક્ષનું વર્ણન બતાવે છે—તીર્થંકરોના શરીરથી બારગુણથી કંઈક અધીક યોજન લાંબુ પહોળું, તેમજ જેની શીતળ અને સુગંધિત છાયા છે તથા ફળકુલ પત્રાદિ લક્ષ્મીથી સુશોભિત હોય છે. તેની નીચે મનોહર અને વિશાળ રત્નમય એક દેવછંદા હોય છે તેના ઉપર ચારે દિશામાં પાદપીઠ સહિત ચાર રત્નમય સિંહાસન હોય છે. ચારે સિંહાસન ઉપર ત્રણ ત્રણ છત્રો રચે છે. પૂર્વ દિશા સન્મુખ સિંહાસન ઉપર ત્રણભવનના નાથ તીર્થંકર મહારાજ બિરાજમાન થાય છે. બાકીની દિશા સન્મુખ દેવતાઓ પ્રભુના પ્રતિબિંબ બિરાજમાન કરે છે, તે એટલા માટે કે ચારે દિશાએ રહેલ પરિવહા પોતા પોતાના દિલમાં એ સમજે કે ભગવાન અમારી સામે બિરાજમાન થઈ દેશના આપે છે.

સમવસરણુના દરેક દરવાજા ઉપર આકાશમાં લહેરો ખાતી સુંદર ધ્વજાઓ, છત્ર, ચામર, મકરધ્વજ, અષ્ટમંગળો, સુંદર મનોહર વિલાસ સહિત પુતલીયો, પુષ્પો

શ્રી શત્રુજય તીર્થ ઉદ્ધાર પ્રબંધ.

૬૮

શ્રી શત્રુજય તીર્થ ઉદ્ધાર પ્રબંધ.

સંપ્રાહક:—આત્મવક્ત્રલ.

શત્રુજય તીર્થની પ્રાચીનતા અને તેના અપૂર્વ પ્રભાવે મનુષ્યોના હૃદયમાં ભકિત માટે ઉંડી છાપ પડેલ હોવાથી સર્વ કાળે સર્વ તીર્થોમાં તેની મુખ્ય તીર્થ તરીકેની ગણના થયેલી છે. આ તીર્થ શાશ્વતું છે. અને તેને માટે સૂત્ર આગમોમાંથી પણ અનેક સાહાદતો મળી શકે છે. વળી ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ પણ પ્રાચીનતા અનેક ગ્રંથોથી સિદ્ધ થાય છે. આ ચોવીશીમાં અત્યાર સુધીમાં તેના સોળ ઉદ્ધાર મુખ્ય થયા છે. અને તે બધાનું વર્ણન કરતાં એક ઐતિહાસિક સાહિત્ય તૈયાર થાય તેવું છે. અમારાથી બને તેટલો પ્રયત્ન કરી જે જે ઉદ્ધારની હકીકત મળી શકે તે તે લેખરૂપે અને પછી ગ્રંથ રૂપે પ્રગટ કરવા ઇચ્છા છે. તેને લઈને સોળમો ઉદ્ધાર કે જે કર્માશાહે કરાવેલ તે મૂળ અને ભાષાંતર સાથે ગ્રંથરૂપે અને ત્યારબાદ આ માસિકમાં સવિસ્તર લેખ રૂપે આપેલ છે તે મુજબ પંદરમા ઉદ્ધાર કે જે સમરાશાહ (સમરસીંહ) એસવાળે કરાવ્યો છે તેનું વર્ણન કંઈક ઐતિહાસિક રીતે આ નીચે આપીએ છીએ.

આ પવિત્ર તીર્થ શ્રી શત્રુજય ઉપર અત્યાર સુધીમાં સોળ ઉદ્ધાર થયા છે. જે કરાવનાર મહાપુરુષોનાં નામ નીચે પ્રમાણે છે.

ની સુગંધિત માલાઓ, વેદિકા, પ્રધાન કલશ, મણિમય તોરણો અનેક પ્રકારના ચિત્રોથી સુશોભિત, ધૂપ ઘટી વગેરે સર્વે ઉત્તમ સામગ્રી વાણવંતર દેવો કરે છે. એક હબ્બર યોજન ઉંચો, અનેક લઘુ દ્વન્નાપતાકાઓથી મંડિત મહેન્દ્રદ્વજ જેનાં નામ ધર્મદ્વજ, માનદ્વજ, ગજદ્વજ, અને સિંહદ્વજ આકાશના તળીયાના ઉલંઘતી ચારે દરવાજે હોય છે. જે સ્થળે સ્થળે જે જે પ્રમાણમાન કહેલ છે તે સર્વે આત્મ અંગુલ અર્થાત્ જે જે તીર્થંકર ભગવાનનું શાસન જે જે વખતે હોય તેઓશ્રીના હાથોનું સમજવું.

પૂર્વ દરવાજાથી તીર્થંકર ભગવાન સમવસરણમાં પ્રવેશ કરે છે પ્રદક્ષિણા-પૂર્વક પાદપીઠપર પગ રાખી પૂર્વ સન્મુખ સિંહાસન પર બિરાજમાન થઈ પ્રથમ “નમોતિત્થસ્સ” કહી ધર્મદેશના આપે છે. બાર પરિવહાનું વર્ણન હવે જણાવવામાં આવશે.

(ચાલુ)

પ્રથમ ઉદ્ધાર ભરત મહારાજે, બીજો દંડવીર્ય નૃપતિ, ત્રીજો ઇશાનઈંદ્ર, ચોથો માહિંદ્રે, પાંચમો શચીપતિએ, છઠ્ઠો ચમરેન્દ્ર, સાતમો સગર ચક્રીએ, આઠમો વ્યંતરેન્દ્ર, નવમો ચંદ્રજસા રાજાએ, દશમો ચક્રાચુધરાજાએ, અગીયારમો રામચંદ્રજીએ, બારમો પાંડવોએ એટલા આ ચોવીસીના ચોથા આરામાં તથા તેરમો જવડશાએ, ચૌદમો ખાહડ મંત્રીએ, પંદરમો સમરાશાહે અને સોળમો કર્માશાહે અને છેલ્લો ઉદ્ધાર આ પાંચમા આરામાના છેવટે દુષ્પસહસૂરિના ઉપદેશથી વિમલવાહન ભૂપાલ કરાવશે. આત્યારે સોળ ઉદ્ધાર થયા છે જેમાં આ લેખમાં પંદરમા ઉદ્ધાર કે જે સમરાશાહે શેઠે કરાવ્યો છે તેની હકીકત આપીએ છીએ.

આપણે આ લેખમાં પંદરમા ઉદ્ધારની હકીકત આપવાની છે. તેરમા સૈકામાં ચૌદમો ઉદ્ધાર થયા પછી ચૌદમા સૈકામાં આ પંદરમો ઉદ્ધાર સમરાશાહ કરાવે છે.

ભારતવર્ષમાં મુસલમાની રાજ્ય થયા પછી તેમણે આ દેશમાં અનેક હિંદુ ધર્મોના અને ધર્મ સ્થાનોનો નાશ કર્યો છે આ તીર્થ પણ તેનાથી બચ્યું નથી. સં. ૧૩૬૯ ની સાલમાં ખીલજી વંશના અલ્લાઉદ્દીનના સૈન્યે મુખ્ય મંદિરનો નાશ કર્યો અને દેવાધિદેવ આદિ પ્રભુની પરમ પવિત્ર પ્રતિમાનો ભંગ કર્યો. સમકાલીન તે વખતે ગુજરાતના પાટનગર પાટણ શહેરમાં ઓસવાળા રાજા દેશળશાહ અને તેનો પુત્ર સમરસિંહ (સમરાશાહ) રહેતા હતા. તેઓ દેવ ગુરૂ ધર્મના સંપૂર્ણ ઉપાસક, જૈન નરરત્ન બુદ્ધિમાન લાગવગવાળા અને ધનાઢ્ય પુણ્યશાળી પુરૂષો હતા, શ્રદ્ધાળુ બન્ને પિતા પુત્રને એ તીર્થના ધ્વંસની હકીકત જાણી પારાવાર દુઃખ થયું અને તે વખતના ઉકેશ ગચ્છના ધુરંધર આચાર્યશ્રી સિદ્ધસેન સૂરિના ઉપદેશથી આ પુણ્યશાળી આત્માને તીર્થના ઉદ્ધારનો તીવ્ર ઉત્કંઠા થઈ અને ગુરૂવર્યની સહાય માંગી. અલ્લાઉદ્દીન ખીલજીનો પાટણ શહેરનો વહીવટ કરનાર અદ્વપખાન નામનો સુબો હતો તેનો સમરસિંહ પ્રીતિપાત્ર અને વિશ્વાસુ મિત્ર ઘણા વખતથી હતો, પિતા દેશળશાહના આદેશથી તીર્થો દ્ધારના કાર્યોમાં સાવધાન થઈ શ્રી સિદ્ધસેનસૂરિ પાસે જઈ જ્યાં સુધી શત્રુજય તીર્થનો ઉદ્ધાર પૂર્ણ ન કરે ત્યાં સુધી બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરીશ, દિવસમાં બે વખત નહીં ખાઉં, ખેલ (પીટી) તેલ અને પાણી એ ત્રણે વસ્તુથી સ્નાન નહીં કરું, એક વિગઈ ખાઈશ અને લોંચપર સૂઈશ એ પ્રમાણે અભિગ્રહ ધારણ કરી પિતાની પાસે આવી હકીકત જણાવી. ધન્ય છે તેવા પુણ્યશાળી ઉત્તમ નરને ! ત્યારબાદ મણી, મોતી, વસ્ત્ર, સુવર્ણ, અને અલંકાર વગેરે ઉત્તમ વસ્તુઓનું ભેટલું લઈ દુરમાન મેળવવા અને સંતોષ પમાડવા સુખા અદ્વપખાન પાસે સમરસિંહ આવ્યો. પ્રણામ કરી ભેટલું મૂક્યું જેથી ખાન આનંદ પામ્યો અને આવવાનું કારણ

શ્રી શત્રુઞય તીર્થ ઉદ્ધાર પ્રબંધ.

૭૧

પૂછ્યું. સમરસિંહે જણાવ્યું કે તમારા સૈન્યે અમારા શત્રુઞય તીર્થને ભંગ કર્યો છે અને બધા ધાર્મિક કૃત્યો અમારા અટકી પડ્યા છે જેથી મારે તીર્થ ઉદ્ધાર કરવો છે તેમાં આપની આજ્ઞાની જરૂર છે. તે સાંભળી અદ્યપાન અત્યંત પ્રસન્ન થયો અને ઇચ્છિત કાર્ય કરવા કહ્યું. તે માટે સમરસિંહે દુરમાન માગતાં સહી કરી દુરમાન સાથે સુવર્ણની મણી મોતી જડેલી શિરઝાણ સહિત ત્રિશૂળ આપતા જાને સમરસિંહને તેનું કાર્ય સિદ્ધ કરવા જણાવ્યું. અને જાનેને પ્રણામ કરી તેણે આપેલા ઉત્તમ અશ્વ ઉપર સ્વારી કરી અદ્યપાનના સેવક બહેરામ મલીકની સાથે પોતાના ઘરે આવ્યો. અને જુદી જુદી ભેટે વડે બહેરામ મલીકને સંતુષ્ટ કર્યો. ત્યાંથી સમરસિંહ નગરજન સહિત ગુરૂ પાસે આવ્યો ત્યાં ગુરૂમહારાજને વંદન કરી હકીકત જણાવી. ગુરૂમહારાજે તેનું ભાગ્ય ઉત્તમ જણાવી પોતે આનંદ પામ્યા. સમરસિંહે જણાવ્યું કે ભૂતકાળમાં વસ્તુપાળ મંત્રીએ મૂર્તિ માટે મમ્માણુ શૈલહીની આરસની શીલા મંગાવી હતી અને જાણવા પ્રમાણે તે ભોંયરામાં અક્ષત છે તેની પ્રતિમા કરાવું ?

ગુરૂએ જણાવ્યું કે તે શ્રી સંઘને સોંપેલ છે માટે ચતુર્વિધ સંઘની આજ્ઞા લઈને કરાવી શકાય માટે તેમ કરો.

ત્યારબાદ સમરસિંહે શ્રીનેમનાથ પ્રભુના મંદિરમાં સર્વે આચાર્યો, શ્રાવકો અને સંઘના આગેવાનો ભેગા કર્યા અને હાથ જોડી વિનંતી કરી કે હિંદુ ધર્મના વૈરી રહેઝોઝાએ શ્રી શત્રુઞય તીર્થાધિપતિની પ્રતિમાનો ભંગ કર્યો છે. તીર્થ અને તીર્થ નાયકનો ઉચ્છેદ થવાથી શ્રાવકોના સર્વ ધર્મો અસ્ત થશે વગેરે. માટે આપની આજ્ઞા હોય તો મંત્રીવસ્તુપાળે મમ્માણુખાણથી લાવેલ આરસશિલા હજી ભોંયરામાં અક્ષત પડેલ છે તે શ્રી સંઘને સોંપેલ છે જેથી આપની આજ્ઞા હોય તો તે અથવા બીજી ફલહી મંગાવી હું તીર્થરાજની પ્રતિમા કરાવું.

આચાર્યો-સંઘપતિઓ અને શ્રાવકો સમરસિંહની પ્રશંસા કરતાં જોડ્યા કે આ ભયંકર સમય છે જેથી મંત્રીએ ઘણા દ્રવ્યના વ્યયથી લાવેલી તે શિલા અત્યારે બહાર કાઢવાનો સમય નથી, માટે તે ભલે હાલ ત્યાં રહે અને તમે આરાસણની ખાણમાંથી બીજી શિલા મંગાવી નવીન પ્રતિમા કરાવો એમ સંઘે આનંદ પૂર્વક જણાવ્યું. શ્રી સંઘની આજ્ઞા માથે ચડાવી ઘેર આવી પિતા દેશજાહને સર્વ વૃત્તાંત જણાવ્યો.

(ચાલુ)

પરમાર્હત યશસ્વી મહારાજધિરાજ શ્રી કુમારપાળ કૃત
આત્મનિન્દારૂપ જીનેન્દ્ર સ્તુતિનો
રહસ્યાત્મક પદ્યાનુવાદ.

(મંદિર છો મુક્તિતણા—એ રાગ.)

સર્વે સૂરેન્દ્રોના નમેલા મુકુટ તહેનાં જે મણિ
તહેનાં પ્રકાશે જળહળે પદપીઠ ને તહેનાં ઘણી
આ વિશ્વનાં દુઃખો બચાવે છેદનારા હે પ્રભુ
જય જય થજો જગબંધુ તુમ એમ સર્વદા ભાવુ વિભુ (૧)

વિતરાગ હે કૃતકૃત્ય ભગવન આપને શું વિનવું
હું મૂર્ખ છું મહારાજ જેથી શક્તિ હીન છતાં સ્તવું
શું અર્થી વર્ગ યથાર્થ સ્વામિનું સ્વરૂપ કહી શકે
પણ પ્રભો તહારી ભક્તિ પાસે મુક્તિઓ એ ના રહે (૨)

હે નાથ નિર્મળ થઈ વસ્યા છો આપ દૂરે મુક્તિમાં
તોએ રહ્યા ગુણ આપતા મુજ ચિત્ત રૂપી મુક્તિમાં
અતિ દૂર એવો સૂર્ય પણ શું આરસીના સંગથી
પ્રતિબિંબ રૂપે આવી અહીં ઉદ્યોતને કરતો નથી (૩)

પ્રાણી તણા પાપો ઘણાં ભેગા કરેલાં જે ભવે
ક્ષીણ થાય છે ક્ષણમાં બધાં તે આપને ભાવે સ્તવે
અતિ ગાઢ અંધારાતણું પણ સૂર્ય પાસે શું ગળું
એમ જાણીને અનિ હર્ષથી હું આપને નિત્યે ભળું (૪)

શરણ્ય કરૂણા સિંધુ જીનજી આપ સર્વ ભક્તના
મહાભાહુ વ્યાધિને હણો છો શુદ્ધ સેવા શક્તિના
આત્મન્દથી હું આપ આણા મસ્તકે નિત્યે વહુ
તોએ કહો ક્યા કારણે એ વ્યાધિના દુઃખો સહુ (૫)

સંસારરૂપ મહાટવીનાં સાર્થવાહુ પ્રભુ તહમે
મુક્તિ પુરી જાવા તણી ઇચ્છા અતીશય છે મને
આશ્રય કર્યો તેથી પ્રભો તુજ તોય આતમ તસ્કરો
મુજ રતન ત્રય હુંટે વિભો રક્ષા કરો રક્ષા કરો (૬)

કુમારપાળકૃત રહસ્યાત્મક પદ્યાનુવાદ.

૭૩

બહુ કાળ આ સંસાર સાગરમાં પ્રભુ હું સંચર્યો
થઈ પુણ્ય રાશી એકઠી ત્યારે જીનેશ્વર તું મળ્યો
પણ પાપ પુજ સમાન હું ભક્તિ બરાબર નવ કરું
જઈ કલ્પવૃક્ષ કને પ્રમાદી એમ હું ભુખે મરું (૭)

આ કર્મરૂપ કુલાસ મિથ્યા જ્ઞાન રૂપી દંડથી
ભવચક્ર નિત્ય ભભાવતો દિલમાં જરી ડરતો નથી
કરી પાત્ર મુજને પુજ દુઃખનો મોહ માયાના બળે
વીણ આપ આ સંસાર કોણ રક્ષા કહો એથી કરે (૮)

ક્યારે પ્રભો સંસાર કારણ સર્વ મમતા છાડીને
આજ્ઞા પ્રમાણે આપની મન તત્ત્વ જ્ઞાને જોડીને
રમીશ આત્મ વિષે વિભો નિરપેક્ષ વૃત્તિ થઈ સદા
સમ ભાવના ભાવીત થઈ સ્પૃહા રહીત થાઈશ કદા (૯)

તુજ પૂર્ણ શશીની કાન્તિ સરખા કાન્ત ગુણ દ્રઢદારથી
અતિ ચપળ મુજ મનવાંદરાને બાંધીને બહુ જોરથી
આજ્ઞા રૂપી અમૃત રસીના પાનમાં પ્રીતિ કરી
પામીશ પરબ્રહ્મે રતિ ક્યારે વિભાવો વોસરી (૧૦)

હું દીનથી પણ દીન પણ તુમ ચરણ સેવાના બળે
આવ્યો અહીં ઉંચી હદે જે પૂર્ણ પુણ્ય થકી મળે
તો પણ હઠીલી પાપી કામાદિક તણી પંકિત મને
આ કાર્યમાં ગ્રેરે પરાણે પીડતી નિર્દયપણે (૧૧)

કલ્યાણ કારી દેવ ! તુમ સમ સ્વામી મુજ માથે છતે
કલ્યાણ કોણ ન સંભવે જો વિઘ્ન મુજ નવ આવતે
પણ મદન આદિક શત્રુઓ પુઠે પડ્યા છે માહરે
દૂરે કરું શુભ ભાવનાથી પાપીઓ પણ નવ મરે (૧૨)

સંસારરૂપ સમુદ્રમાં ભમતા અનાદિ કાળથી
હું માનું છું કે આપ કદી મુજ દ્રષ્ટિએ આવ્યા નથી
નહિંતર નરકની વેદના સીમા વિનાની મેં પ્રભુ
બહુ દુઃખથી જે ભોગવો તે કેમ પામું હું વિભુ (૧૩)

તરવાર ચક્ર ધનુષ્યને અંકુશથી જે શોભતું
વજ્ર પ્રમુખ શુભ ચિન્હથી શુભ ભાવ વધ્વી રોપતું
સંસાર તારક આપનું એવું ચરણ યુગ નિર્મળું
દુર્વાર એવા મોહ વૈરીથી ડરીને મેં મધુ (૧૪)

નિઃસીમ કરુણાધાર છો વળી શરણ આપ પવિત્ર છો
સર્વજ્ઞ છો નિર્દોષ છો ને સર્વ જગના નાથ છો
હું દીન છું હિમ્મત રહીત થૈં શરણ આવ્યો આપને
આ મોહરૂપી ભિલ્લથી રક્ષો મને રક્ષો મને (૧૫)

વિષ્ણુ આપ આ જગમાં નથી સ્વામિ સમર્થ મળ્યો મને
દુષ્ટત્યનો સમુદાય મોટો જે પ્રભુ મારો હણે
જેમ શત્રુઓનું ચક્ર જે બહુ દુઃખથી દેખાય છે
વિષ્ણુ ચક્ર વાસુદેવના તે કોઈ રીત હણાય છે (૧૬)

પ્રભુ દેવના પણ દેવ છો વળી સત્ય શંકર છો તમે
છો બુદ્ધને આ વિધિત્રયના છો તમે નાયક પણે
એ કારણે આન્તર રિપુ સમુદાયથી પીડલ હું
હું નાથ તુમ પાસે રહીને દહ્યના દુઃખો કહું (૧૭)

અધર્મના કાર્યો બધાં ફેરે કરીને ચિત્તને
જેડું સમાધિમાં જીનેશ્વર શાન્ત થઈ હું જે સમે
ત્યાંતો બધાએ વૈરીઓ જાણે બળેલા ક્રોધથી
મહા મોહના સામ્રાજ્યમાં લઈ જાય છે બહુ જોરથી (૧૮)

છો મોહ આદિક શત્રુઓ મહારા અનાદિ કાળનાં
એમ જાણું છું જીનદેવ પ્રવચન પાનથી હું આપના
તો એ કરી વિદ્યાસ એનો મૂર્ખ મંદમતિ બનું
એ મોહ બાજીગર કને કચી રીતને હું આચરું (૧૯)

એ રાક્ષસોના રાક્ષસો છે કૂર મ્લેચ્છો એજ છે
એણે મને નિષ્કુરપણે બહુવારે બહુ પીડલ છે
ભયભીત થૈં એથી પ્રભુ તુમ ચરણ શરણ મેં મહું
જગવીર દેવ બચાવજો મેં ધ્યાન તુમ ચિત્તે ધ્યુઈ. (૨૦)

અપૂર્ણ.

સંગ્રાહક, કરતુરચંદ હેમચંદ દેસાઈ.

વર્તમાન સમાચાર.

૭૫

વર્તમાન સમાચાર.

પુના શહેરમાં ઉપધાન તપ.

આ શહેરમાં ઘણા વર્ષોથી શ્રી સંઘમાં કુમ્પવ હતો ને હાલમાં ત્યાં ચાતુર્માસ બિરાજતાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજીના ઉપદેશથી કલેશ દૂર થતાં સંપ થયો છે, જેથી ત્યાંના શ્રી સંઘમાં કેટલાંક ધાર્મિક તેમજ સામાજિક કાર્યોમાં પણ સમયોચિત સુધારો થવા લાગ્યો છે, તેથી તેમજ ઉક્ત આચાર્ય મહારાજ તેમજ મુનિરાજ શ્રી રાજવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી ત્યાં ઉપધાન તપ આરંભ શુદ્ધ ૧૦ થી શરૂ થવાના છે, દક્ષીણના અનેક જાહેન બંધુઓ લાભ લેશે ત્યાં વિશેષ ધાર્મિક કાર્યો બિરાજમાન આચાર્ય મહારાજના ઉપદેશથી બિવિધમાં અને અને ત્યાંના શ્રી સંઘમાં સંપત્તિ વિશેષ વૃદ્ધિ થાઓ તેમ ઇચ્છીયે છીએ.

શ્રી જૈન સાહિત્યનું પ્રદર્શન.

અમદાવાદ શહેરમાં શ્રી દેશ વિરતિ આરાધક સમાજ તરફથી આવતાં કારતક માસમાં શ્રી જૈન સાહિત્યનું વિશાળ પ્રદર્શન બરાવાનું છે, આવા પ્રદર્શનો જૈન સમાજની ગૌરવતા તથા સનાતનતા માટે અમદાવાદની જેમ હિંદના દરેક વિભાગમાં અને જૈન વસતીવાળા મોટા શહેરમાં ભરવા આવશ્યક અને આવકારદાયક છે. દરેક જૈનોએ આ સંસ્થાના આ કાર્યને ઉપયોગી થઈ પડે તે માટે પોતાના અનુભવ મુજબ સૂચનાઓ આપી પ્રદર્શનમાં સુકવા લાયક જીના પુસ્તકો, શીલાલેખો, તામ્રપત્રો, ગ્રંથો, હસ્તલેખીત અન્ય સાહિત્ય, ચિત્રો વગેરે ત્યાં મોકલી વિશેષ જાહેરાત થાય તેમ કરવા નમ્ર સૂચના છે. અમો આ કાર્યની સંપૂર્ણ ફતેહ ઇચ્છીયે છીએ.

મુ'અઈ વૉર કૉન્સીલ—

અહિંસાતમક રીતે સ્વરાજ્ય મેળવવા અત્યારે સુમુખ હિંદ ચલવલ ચલાવી રહ્યું છે. મુ'અ-ઈની પ્રજા અને વેપારીનો તેમાં સહકાર વિશેષ ત છે. દરેક કોમની જેમ જૈન કોમ પણ પોતાનો ફાળો આ લડતમાં આપી રહેલ છે. વગ. ખુશી થવા જેવું એ છે કે શ્રીયુત વીરચંદ પાનાચંદ શાહ હાલમાં મુ'અઈ વૉર કૉન્સીલના પ્રમુખ તરીકે નિર્માઈ સ્વદેશ સેવામાં કંપલાબ્યું છે. તેઓ શ્રી જૈન એજ્યુકેશનમોર્ડના તેમજ શ્રી જૈન આભાશ્રમ પાલીતાણુના સેક્રેટરી છે. અમો તેમને સુખારકામદી આપીએ છીએ

જૈન પંચાંગ

અમારા તરફથી દરવર્ષ મુજબ તૈયાર થયેલ જૈન પંચાંગ અમારા સુત્ર ગ્રાહકોને આ સાથે ભેટ આપીએ છીએ વેચાય લેનારને એક નકલનો માત્ર અડધો આનો.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

શ્રી ચન્દ્રપ્રભ ચરિત્ર—શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિશ્વરજી રચિત—મૂળ (સંસ્કૃત પ્રાકૃત ભાષામાં) શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા અંબાલા પંચમ તરફથી શ્રી આત્મવલ્લભસિરિજના નવમા પુષ્પ તરીકે પ્રસિદ્ધ થયેલ છે, આ ગ્રંથમાં બે પરિચ્છેદમાં પૂર્ણ થાય છે. પ્રથમ પરિચ્છેદમાં પૂર્વભવ, પ્રભુના પ્રથમ ગણધરના પૂર્વભવનું વર્ણન અનેક કથાઓ સાથે સંસ્કૃત ભાષામાં તથા બીજા પરિચ્છેદમાં પ્રાચ્ય પ્રાકૃત ભાષામાં પ્રભુનો જન્મ, દીક્ષા, કેવળજ્ઞાન અને પ્રભુનો પૂર્વભવ તથા પરિવાર વર્ણન આપવામાં આવેલ છે. અને વિવિધ કથાઓ સાથે આપેલ છે. આ ચરિત્ર ઘણું રસિક અને બોધપ્રદ છે. આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવના સાક્ષરવર્ધ અને ઇતિહાસવેત્તા અધુ શ્રી મોહનલાલ દલીપચંદ્ર ઇતિહાસિક દષ્ટિએ—પ્રથમ ગ્રંથકાર અને તેમની ગુરૂપરંપરા, પછી સંક્ષિપ્ત ચરિત્ર વર્ણન આપી આ ગ્રંથની સુંદરતામાં વધારો કર્યો છે. સંસ્કૃત—પ્રાકૃત ભાષાના ગ્રંથોની ગુજરાતી ભાષામાં આપી પ્રસ્તાવના દાખલ કરવાની પ્રથા બાળજીવો સાટે લાભકારક છે. આ ગ્રંથના સંપાદક તથા સંશોધક આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજીના પ્રશિષ્ય પંચાસજી મહારાજ શ્રી ઉમંગવિજયજી છે કે જેમણે સારો પ્રયત્ન કરી જૈન ચરિત્ર સાહિત્યમાં વધારો કરી જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કર્યો છે. ગ્રંથની સીરીઝને ગુરૂરાજનું નામ આપી ગુરૂભક્તિ પણ દર્શાવી છે. ગ્રંથ ઉંચા કાગળ સુંદર ટાઇપમાં પ્રકટ કરેલ છે, અને તે ભેટ તરીકે અપાય છે વગેરે પ્રયત્ન પ્રશંસાપાત્ર છે.

૨. દેવસીરાર્થ પ્રતિકમણ્ડાદિ મૂળ સૂત્ર—પ્રકાશક શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ મહેસાણા. ગુજરાતી ભાષામાં પ્રકટ થયેલ આ તેની ત્રીજી આવૃત્તિ છે તેજ તેની ઉપયોગીતા જણાવે છે. મોટા ટાઇપમાં અને શુદ્ધ રીતે છપાયેલ આ છુક શાળાઓ ઉપયોગી છે અને કિંમત પણ અઢી આના યોગ્ય છે.

૩ આદર્શ સુંદરી—(આવિકા) લેખક બંસી, પ્રકાશક શ્રી જૈન સરતું સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલય. કલોલ.

આ કાર્યાલય તરફથી પ્રકટ થતાં લઘુ પણ ઉપયોગી પુસ્તકો તેના સભાસદોને સંતોષ આપવા સાથે જન સમાજને વાંચનનો રસ પ્રકટાવે છે. આદર્શ સુંદરી (આવિકા) કેવી હોય ? તેનાં કેવા ગુણો હોઈ શકે, વગેરે આદર્શતાનું સ્વરૂપ અધુ બંસીએ સુંદર ભાષામાં આ લખેલ છે. પાછળ આદર્શ દંપતીનું સ્વરૂપ પણ સંક્ષિપ્તમાં આપેલ છે. મનન કરવા યોગ્ય આ લઘુ ગ્રંથ છે. આ કાર્યાલય આના ગ્રંથો પ્રકટ કરી સાહિત્યમાં અભિવૃદ્ધિ દિવસાનુદિવસ કરે તેમ ઇચ્છાયે છીએ.

૪. શ્રી મૂર્તિપૂજક શ્વેતાંબર જૈન બોર્ડીંગ—અમદાવાદ-૨૪ મા વર્ષ (૧૯૨૮ ની સાલ)નો રીપોર્ટ, ચોવીશ વર્ષ થયા અમદાવાદમાં (પ્રથમ) આ બોર્ડીંગનો

જન્મ થયો છે. સદગત આચાર્ય શ્રીભુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરના ઉપદેશથી શેઠ લક્ષ્મીભાઈ રામજીએ આ સંસ્થાની સ્થાપના કરી હતી. જે આજ સુધીમાં અનેક જૈન વિદ્યાર્થીઓએ લાભ લીધો છે. તેની કાર્યવાહક કમીટીમાં અમદાવાદના આગેવાન જૈન ગૃહસ્થો અને કેળવણી અધ્યક્ષોનો સહકાર હોવાથી વ્યવસ્થિત ચાલે છે, નવું મકાન હાલમાં બંધાય છે. સંસ્થાના પ્રેસીડેન્ટ સાહેબ કર્તુરભાઈ લાલભાઈએ રૂપિયા એકાવન હજારની રકમ આ ખોડાંગને એક સેન્ટ્રલ હોલ બાંધવામાં આપી છે. શારીરિક અને ધાર્મિક શિક્ષણ સાથે અપાય છે, રીપોર્ટમાં એક લાખ રૂપિયાની વિશેષ જરૂર પડતી છે. અમદાવાદ જેવા શહેરમાં અનેક ધનાઢ્ય બંધુઓ રહે છે ત્યાં આવા કેળવણીને ઉત્તેજનના કાર્યમાં તેની કમીટીને તેટલી આર્થિક મદદ જલદી મળી જશે અથવા જરૂરીયાત ત્યાંના બંધુઓ પુરી કરી દેશે જ. હિસાબ સરવૈયું ચોખવટવાળા અને કાર્યવાહી યોગ્ય છે અમે તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

૫ શ્રીસિદ્ધકેત્ર જૈન બાળાશ્રમ પાલીતાણા—નો બે વર્ષ (૨૩-૨૪ મા વર્ષ) નો રીપોર્ટ, પ્રકાશક ભાઈચંદ નગીનભાઈ ઝવેરી અને વીરચંદ પાનાચંદ સેક્રેટરીઓ. જૈન બાળકોના શિક્ષણના ઉત્તેજન માટે પાલીતાણામાં આ સંસ્થાનો પ્રથમ જન્મ થયો છે, હાલમાં વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા કમીટીએ વધારી છે જે યોગ્ય કુરુ છે. શેઠ દેવકરજી મૂળજી અને શેઠ નરોત્તમદાસ ભાણજી કે જેઓ આ સંસ્થાના પાલક પિતા જેવા હતા તેના સ્વર્ગવાસથી આ સંસ્થાને ભારે ખોટ પડી છે આ સંસ્થામાં પ્રાથમિક (ગુજરાતી) શિક્ષણ શરૂઆતથી લેનારને દાખલ કરવામાં આવે છે, કઠીયાવાડમાં રહેતા વગર સાધનના બાળકો માટે ઉપયોગી છે. હિંદના ધણા જૈન ગૃહસ્થો અને આ સંસ્થાઓની કમીટીના ધણા સભ્યો બંને સંસ્થા એકઠી થઈ (મળી) જાય તો સુંદર કાર્ય થાય, જૈનો તરફથી આર્થિક મદદ વિશેષ મળી શકે એમ ઇચ્છે છે. આ રીપોર્ટમાં પણ તેવા સહકાર માટે કમીટી નિમવામાં આવેલ છે તેમ જણાવે છે અને તે માટે ધણા વખતથી ઉદ્ઘોષ પણ થાય છે છતાં કેમ સહકાર થઈ શકતો નથી તે જણાવું નથી. સાધન અને આધાર વગરના બાળકોને પોષણ સાથે શિક્ષણના સાધનો મળી શકે તે માટે આવી સંસ્થાઓની ઉપયોગીતા જણાય છે. અમે તેનો અભ્યુદય ઇચ્છીએ છીએ.

ઉપાધ્યાયજી શ્રી સુમતિવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

પાલીતાણા ખાતે ઉપાધ્યાય શ્રી સુમતિવિજયજી મહારાજ ગયા માસમાં કાળધર્મ પામ્યા છે. ઉપાધ્યાયજી મહારાજ આચાર્ય શ્રી વિજયનેમીસૂરિશ્વરજી મહારાજના વયોવૃદ્ધ શિષ્ય અને ઘણા વર્ષોના દિક્ષીત અને બાળપ્રવચારી હતા. તેઓના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

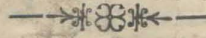
Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૮ સુ. વીર સં. ૨૪૫૬ આશ્વિન. આત્મ સં. ૩૫. અંક ૩ જો.

પરમાત્મદર્શનનો માર્ગ.

“ પોતાને ડાહ્યા સમજનારાઓ એમ માનીને ફૂલાયા કરે છે કે આપણે કેવા ચતુર છીએ ! ધન, કીર્તિ અને સંસાર સુખની કેવી મોજ આપણે લુટીએ છીએ ! કાગડો પણ પોતાને ભારે ચતુર સમજે છે; પણ ખરું જોતાં તો સવારથી સાંજ સુધી તે વિદ્યાજ શોધતો ફરે છે અને તેની આંતરિક અશક્તિનો પાર નથી હોતો !

માણસ જો પ્રાણી માત્રમાં રહેલા પ્રભુનીજ સેવા કરતો હોય અને તેથી જો તે નામ, કીર્તિ કે સ્વર્ગની પણ ઇચ્છા ન રાખતો હોય તથા જેમની સેવા કરે તેઓ પાસેથી પણ કશા બદલાની આશા રાખતો ન હોય તો તો તે ખરેખર નિષ્કામ કર્મ કરે છે અને એ રીતે પોતાનો પરમ લાભ સાધી શકે છે. કર્મયોગ પણ એનેજ કહે છે. કેમકે એ પણ પરમાત્મ દર્શન-પરમ ધામ અથવા મોક્ષપદ પામવાનો માર્ગ છે.

આજક જેમ પોતાની મા માટે રહે છે તેમ પ્રભુમાટે પણ એટલી બધી આતુરતા-તાલાવેલી જાગી ઉઠે કે જેથી મનુષ્ય રહી પડે તો તે પણ જરૂર તેને આવી મળે.

મોતીની ઇચ્છા વાળાએ તો ઉઠે કુબકી મારીને બહારથી યુગ થવું જોઈએ. જેઓ સપાટી ઉપર લોકો જુએ તેમ તર્યા કરીને વાહવાહ બોલાવવા ઇચ્છે તેમને પરમ પદાર્થ રૂપી મોંઘાં મોતી ક્યાંથી મળે અને સદા માટે દુઃખ દારિદ્ર્ય ક્યાંથી જાય ?

પરમાત્માના નામ પર જે બધી વસ્તુઓ વારી જાય છે તેજ તેનાં દર્શન મેળવી શકે છે; પણ જે ત્યાગી ભૂખ તરસ જેટલીજ સેવા સ્વીકારીને એથી વધુ ભેટ વિંદાળ્યા વિના ખાલી હાથે ચાલ્યો જાય છે તેજ ઈશ્વરની વધારે સમીપે રહી શકે છે.

બહાલામાં બહાનના વિયોગની પેઠે જે કોઈ પરમાત્મા માટે તલસે અને આકંઠ કરે છે તે અવશ્ય તેનું દર્શન પામે છે.”

પરમહંસ શ્રી રામકૃષ્ણ.

સંવત ૧૯૮૭ની સાલનું જૈન પંચાંગ—સો નકલના રૂ. ૨-૮-૦ એક નકલન બે પૈસા

જાઓ:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-લાવનગર.